

Præstens dør

Når vi har ondt et eller andet sted på kroppen, banker vi på lægens dør. Det er et klogt valg. Og han undersøger symptomerne og behandler dem med medicin, hvis han kan. Og har man brug for det, ja, så er det også ham, der kan åbne endnu flere døre for én; f.eks. sygehusets, psykologens eller psykiaterens. På lægens kontor er der i virkeligheden ganske mange andre døre, som han i kraft af sin viden og faglighed kan åbne, så man kan blive ordentligt behandlet for det, man fejler.

Men der er også en dør, man har adgang til, uden at skulle igennem lægens først, og det er præstens dør. Bag den tilbydes godt nok ikke medicin eller behandling i en traditionel forstand, og den hjælper heller ikke at gå ind ad, hvis kroppens symptomer er meget fysiske eller psyken er ramt på den hårde måde; så skal man vælge lægens dør. Men nogle gange er symptomerne måske også af en lidt anden karakter. Ikke alvorlige nok til at banke på lægens dør, men alligevel alvorlige nok til, at det kunne være rart at vende dem med nogen. Som når man sidder dér og føler, at noget er forkert eller ikke vil falde på plads inde i hovedet. Som når et vigtigt eksistentielt valg skal træffes, men man ved ikke, hvad man skal vælge. Som når noget bare trænger til at blive sagt, men man har ikke rigtig nogen at sige det til; eller ingen, man har lyst til at sige det til. Det er jo ikke alt, man lige ønsker at belemre ægtefællen, familien eller vennerne med; de bliver også så nemt urolige.

I de tilfælde kan der godt være hjælp at hente bag præstens dør. Og i hvert fald er vi to præster i Sønderholm-Frejlev, der altid står til rådighed for samtaler om alt, hvad der fylder hjertet og tynger sindet. Vi er ikke psykologer, men har dog store ører og er gode til at lytte. Også til mere end alvorstunge religiøse overvejelser, for der er meget andet at kæmpe med, ved vi. Og uafhængigt af alder og situation gælder det, at det næsten altid hjælper "at få sat ord på". Hvor der er ord, er der liv. Og nogle gange er vores ord en slags redningshold på udrykning, der kan gøre så meget forskel, at man kan komme dét lille stykke videre, som man måske havde brug for.

De ord hjælper vi gerne med at finde, hvis vi kan. Og da det både er gratis og tavshedspligten er 100% - ligesom i 100% - kræver det i første omgang ikke andet end et bank på præstens dør. Som så i vores dage fint kan erstattes af et opkald fra mobilen eller en mail på pc'eren.

Det kunne du jo overveje.

Med venlig hilsen

Lotte Lyngby og Jørn Skøtt Andersen